

Publicerad 2018-11-22 06:49 av Cikoria Blå

Skamsenhet.

En natt, mitt emellan dröm och vakenhet
kom det för henne.

Något som hon skämdes över,
trots att det hänt för
så längesedan.

Hon hade inte kunnat släppa fram skammen då.
Hon var ung och visste inte bättre.
Hade inga mentala verktyg.

Hon hade inget Karlssons klister att laga det med
inget Tomtens skurpulver att ta bort fläckarna med.

Hon borde klarat av situationen bättre
och hon kände stor skam.

Då vaknade den vuxna i henne,
tog sitt unga jag i sin famn och vaggade,
vyssade och smekte henne över håret:

Så så, ingen fara, det är glömt.
Du gjorde vad du kunde.

Allt blir bra,
allt blev bra.

Så stoppar de skammen i ungdomens vedspis
och eldar upp den.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Cikoria Blå med Poeter.se id #96002 innehar upphovsrätten